

Sagen, som jeg nu har viist, tidligere har været undergivet Ministeriets Undersøgelse og Overveielse, turde der dog maaskee være Anledning for det ærede Udvalg til inden anden Behandling at rette sin Betænkning derhen, at Sagen kunde blive indstillet til Ministeriet. Jeg havde tænkt i saa Henseende at ville stille et Endringsforslag, men da jeg forudsaa, at jeg neppe kunde vente at føre det igjennem imod det forenede Udvalg, har jeg opgivet det, og jeg vil derfor blot henstille til det ærede Udvalg, om det ikke af de Grunde, jeg her har anført, vil tage Sagen under fornødt Overveielse. Det turde maaskee være mig tilladt endnu at fremsætte den Bemærkning, at jeg vel kan tiltræde mange af de Betænkkeligheder, der her ere gjorte gjældende i Anledning af denne Sag, men der er en Omstændighed, navnlig med Hensyn til Møllestylskornet, som jeg ikke synes er ganske klart fremhævet. Ved Loven af 3die Juni 1825 blev der givet Møllerne et bestemt Tilvagn om, at saasnart der blev oprettet en Mølle i deres Distrikt, skulde de faae Afgang i deres Hartkornstat, men dette har ikke fundet Sted. Der er, siden Loven af 1852 udkom, bygget mange baade mindre Veirmøller og Hestemøller, og skjøndt de vel ikke have faaet Ret til Meelmaling, vide vi dog Alle, at de drive den; de have tilføiet Møllerne betydelig Skade, men de ere ikke skyldsatte, hvorimod Møllerne have maattet betale deres Skatter og Afgifter uden Hensyn til det store Næringsstab, de have lidt, og dette turde maaskee indeholde en Opfordring til at komme Andragerne imøde med Billighed. Jeg indrømmer, at der her kun kan være Tale om et Billighedskrav og ikke om noget Retskrav; men jeg appellerer til det høie Things Velvilje, og beder det om, at det i denne Sag vil lade Tølelsen være talende.

Justitsministeren: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (Liese) har gjort en almindelig Bemærkning gjældende, som jeg troer har stor Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt den vedkommende Politimester kan antages at have opfyldt sin Pligt ved den omhandlede Leilighed, nemlig den, at naar der

har fundet Excesser Sted af en saadan Natur, at de have havt skadelige Følger, saa er man meget tilbøjelig til at sige: „Ja, havde blot Politimesteren gjort det og det, saa vilde disse Excesser og deres Følger have været forebyggede“; men hvad man glemmer — og det er jo ganske stemmende med den mennefskelige Natur — er, at det er lettere at dømme bag efter end isorveien at sige, hvad der burde skee. Denne Bemærkning af den ærede Rigsdagsmand har en stor Betydning, og jeg holder mig for overbeviist om, at havde Politimesteren ved den heromhandlede Leilighed af Forsigtighed allarmet Koeskilde By, strax samlet alt det Mandskab, som det var muligt at bringe tilveie for at forøge Politistyrken, kort sagt, gjort alle disse Ophævelser, fordi han, hvad man jo paastaer, i Dagens Løb maatte have hørt Noget om, hvad der var igjære, saa vilde man have sagt: „Det er dog reent forkeert af den Mand, at han, fordi han har hørt høre om noget Saadant, har sat dette store Maskineri i Gang“. Nei, det, hvorpaa det ved en saadan Leilighed kommer an, det er ganske vist, at Vedkommende handler med Takt og Fasthed, men man kan ikke saaledes bag efter dømme om, hvorvidt Politimesteren havde undladt Noget, som kunde have været iværksat; denne Mand har viist, at han er gaaet frem med god Villie, med Iver, for at opnaae det, som skulde opnaaes, og naar han ikke har ladet det mangle paa Tilveiebringelse af de fornødne Midler, saavidt de stod til hans Raadighed, saa skal man ikke bagefter, og navnlig ikke efter en saa lang Tids Forløb, indlade sig paa at bryde Staven over den Virksomhed, han har udviist. Men jeg skal sige en anden almindelig Bemærkning til den, som blev fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds, nemlig den, som den paagjældende fornærmede Person har gjort gjældende, og som, om end ikke i de samme Udtryk, dog traadte stærkt frem i den ærede Ordspørers Foredrag. Hvad der tiltaler stærkt, er den Forudsætning, at Staten skal give sine Borgere Sikkerhed, og hvad er da naturligere, end at det Organ, hvorigjennem Staten skal virke i et vist Slags Forhold, nemlig Politiet, skal give Borgerne denne Sik-